

دوشنبه ۳۱ مرداد ماه ۱۴۰۱ • ۱۴۴۴ محرم ۲۳ • 22 Aug 2022

نگاهی به رسانه ها

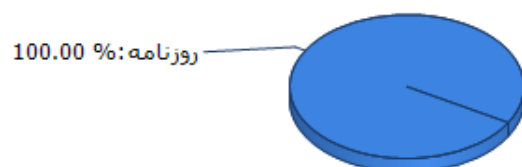
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه ها

تعداد کل محتوا : ۱۵

روزنامه

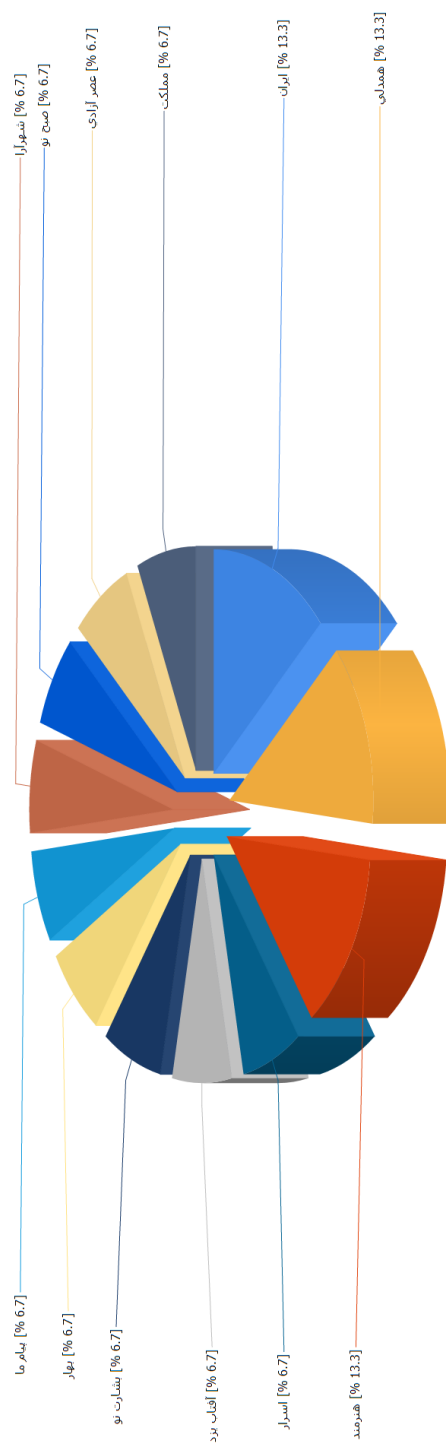
۱۵

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	ایران	۲	۱۳/۳
۲	همدلی	۲	۱۳/۳
۳	هنرمند	۲	۱۳/۳
۴	اسرار	۱	۶/۷
۵	آفتاب یزد	۱	۶/۷
۶	بشارت نو	۱	۶/۷
۷	بهار	۱	۶/۷
۸	پیام ما	۱	۶/۷
۹	شهرآرا	۱	۶/۷
۱۰	صبح نو	۱	۶/۷
۱۱	عصر آزادی	۱	۶/۷
۱۲	مملکت	۱	۶/۷
	جمع کل	۱۵	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	خلاقیت کارگردان امضای کار است	آفتاب یزد
۸	کدام کشورها متقاضی جشنواره عروسی تهران - مبارک هستند؟	اسرار
۹	آغاز میزبانی تماشاخانه ملک از «شام خداحافظی»	ایران
۱۰	گرفتار شدن برخی اصطلاحات وارداتی به تعریف های اشتباه!	ایران
۱۱	درخواست ۱۳۰ اثر خارجی برای شرکت در جشنواره عروسی تهران - مبارک	بشارت نو
۱۲	درخواست ۱۳۰ اثر از ۳۰ کشور برای حضور در جشنواره عروسی	بهار
۱۳	نمایش «شام خداحافظی» در تماشاخانه ملک	پیام ما
۱۴	امروز؛ آخرین مهلت جشنواره تئاتر استانی	شهرآرا
۱۵	آغاز میزبانی تماشاخانه ملک از نمایش «شام خداحافظی»	صبح نو
۱۶	برگ برنده در دستهای اوست	عصر آزادی
۱۷	زندگی ۱۲ ساعته ی کودکان در تئاتر	مملکت
۱۸	۳۰ کشور متقاضی حضور در جشنواره نمایش عروسی	همدلی
۱۹	نگاهی دوباره به نمایش «تجربه های اخیر» / تجربه رنج تنهایی	همدلی
۲۰	تضمینی برای اجرای عمومی آثار شرکت کننده در تئاتر فجر وجود دارد؟	هنرمند
۲۱	کدام کشورها متقاضی جشنواره عروسی تهران - مبارک هستند؟	هنرمند

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

ملینا پورعلی:

خلاقیت کارگردان امضای کار است

امضای کارگردان محسوب می‌شود. من به عنوان کارگردان به خط داستانی اثر وفادار هستم و فقط با خلاقیت خودم پیوندش دادم. بازیگر نمایش «تروکاز» مشکلات پیش روی این گروه نمایشی برای اجرا بردن اثر را اینگونه بیان کرد: به عنوان یک کارگردان جوان مشکلات زیادی را پشت سر گذاشتم تا بتوانم اثر را به مرحله اجرا برسانم و تا آخرین شب اجرا، همه چیز را تحت کنترل خودم داشته باشم. وی تصریح کرد: این مشکلات گرفتن مجوز نمایشنامه از اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان گیلان، اصلاحیه ها و برخورد با ترافیک اجرایی در سالن رحمدل شهر رشت را در مرحله پیش تولید دربرمی گرفت و در مرحله تولید به مشکلات تجهیزات نوری و صدای سالن تئاتر محل اجرا می‌رسد که هم اکنون هرروز داریم با آن دست و پنجه نرم می‌کنیم. هرچند ما سعی می‌کنیم با وجود همه مشقت ها به بهترین نحو ممکن پذیرای تماشاگران باشیم. ملینا پورعلی درباره تاثیرگذاری کمبود امکانات تئاتری در مناطق دور از پایتخت بر کیفیت اجراها در شهرستان ها در قیاس با استان تهران، اظهار کرد: مشکلات فنی که گروه‌های نمایشی با آنها

ملینا پورعلی بازیگر و کارگردان تئاتر در حال حاضر نمایش «تروکاز» به کارگردانی ملینا پورعلی و به نویسندگی محمدرضا قلی پور تا ۳۱ مرداد ماه ۱۴۰۱ در سالن دکتر رحمدل مجتمع فرهنگی و هنری خاتم الانبیا (ص) شهر رشت روی صحنه است. ملینا پورعلی درباره دلیل انتخاب نمایش «تروکاز» که پیش از این فقط یک بار روی صحنه رفته است، توضیح داد: زمانی که تصمیم به انتخاب یک نمایشنامه جدید برای کارگردانی گرفتم، آثار زیادی را در ژانرها، موضوعها و سبک‌های مختلف مطالعه کردم. همواره به دنبال یک متن نو بودم که در حیطه اجرا کمتر دیده شده باشد و ترجیح من، یک نمایشنامه ایرانی و پرچالش بود. تنها متنی که با معیارهای من مطابقت داشت و توانست نظرم را جلب کند، «تروکاز» بود چون که هر لحظه برای من یک سورپرایز داشت. او راجع به وفاداری اجرا به نمایشنامه عنوان کرد: من معتقدم که ذهنیت کارگردان باید به ذهنیت مولف نزدیک باشد. تنها نکته ای که بین ذهنیت کارگردان و مولف قرار می‌گیرد، خلاقیت است و این موضوع باعث ایجاد تغییراتی در روند اجرایی می‌شود. خلاقیت کارگردان در اجرا

دست و پنجه نرم می‌کنند به طور قطع در کیفیت اثر تاثیر مستقیم می‌گذارد. همین کمبود امکانات به عنوان مانعی در برابر بروز خلاقیت ها عمل می‌کند. هنرمندان در شهرستان ها دستشان بسته است و نمی‌توانند با فراغ بال تصمیم بگیرند چون امکانات مناسب برای اجرای برخی ایده ها وجود ندارد. در نتیجه، توانایی ها و استعدادهای جوان ها سرگذشتی به جز سرکوب شدن پیدا نمی‌کند. کارگردان «تروکاز» باور پیدا کردن به جایگاه والای هنر در فرهنگ ایران زمین را اولین قدم در رفع کاستی های موجود قلمداد کرد و گفت: ما ایرانی ها دوستدار هنر بودیم و هستیم و تاریخچه طولانی در این زمینه داریم پس چرا این علاقه‌مندی به هنر کم کم در حال کمرنگ شدن است؟ هنر سینما و تئاتر تاثیر مستقیمی بر فرهنگسازی نسل های بعد دارد پس باید بهای بیشتری به آنها داده شود. به گزارش صبا، او اضافه کرد: مسئولانی که مسئول رسیدگی به این کاستی ها هستند آنقدر زیادند که نام بردن از آنها از عهده من خارج است ولی من به عنوان عضوی از هنرمندان نسل جدید خواستار توجه و رسیدگی به این کمبودها هستم که در حد خواسته ای پیش پا افتاده و برابر با حداقل امکانات در برخی شهرها است. ما هنوز درگیر داشتن حداقل امکاناتی هستیم که حق ماست. در نهایت، تمام این بی‌توجهی ها به مرور منجر به دلسردی و گوشه‌گیری هنرمندان خواهد شد.

کدام کشورها متقاضی جشنواره عروسی تهران - مبارک هستند؟

بیش از ۱۳۰ اثر نمایشی از ۳۰ کشور مختلف جهان، برای حضور در نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسی تهران-مبارک اعلام آمادگی کرده‌اند. به گزارش اسرار، ستاد اجرایی نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسی تهران-مبارک اعلام کرد: در پی انتشار فراخوان جشنواره در سایت یونیمای جهانی، بیش از ۱۳۰ نمایش از ۱۰۰ گروه نمایشگر عروسی بین‌المللی از ۳۰ کشور جهان بدست ستاد جشنواره رسیده است. براساس این گزارش، بیشترین تعداد گروه متقاضی از کشورهای ایتالیا، اسپانیا، بلغارستان، ارمنستان، هند، روسیه، یونان و برزیل بوده‌اند. این گزارش می‌افزاید: پس از انتشار فراخوان جشنواره در سایت یونیمای جهانی به سه زبان، با همکاری امور بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی و همراهی بیش از ۱۰ نفر از نمایشگران عروسی فعال در حوزه بین‌الملل، بیش از ۱۳۰ نمایش، فیلم اثر و تقاضای حضور خود را به ستاد جشنواره ارائه کرده‌اند. ستاد جشنواره در حال بررسی آثار و رایزنی با گروه‌های متقاضی جهت انتخاب بهترین نمایش‌ها برای دعوت به جشنواره با توجه به کیفیت آثار، افزودن جنبه‌های آموزشی و ایجاد تنوع برای مخاطبان نمایش عروسی است.

آغاز میزبانی تماشاخانه ملک از «شام خدا حافظی»

نمایش «شام خدا حافظی» به کارگردانی شیما خاسب، اجراهای خود را از ۲۹ مرداد با حضور هنرمندانی همچون بیژن بیرنگ، خسرو احمدی، علیرضا استادی، پویا امینی، المیرا دهقانی، محمد طاهری راد، ویدا جوان، نازنین کیوانی، محمدرضا مالکی، امید علیمردانی، مرتضی امینی تبار، رضا آشفته، شهر روز دل افکار و دیگر

هنرمندان عرصه تئاتر، سینما و تلویزیون آغاز کرد. «شام خدا حافظی» نوشته مشترک ماتیو دلاپورت و الکساندر دولاپتولیر، با ترجمه شهلا حائری و شیما خاسب و تهیه کنندگی زهرا بحیرایی در تماشاخانه ملک روی صحنه رفته است. در خلاصه داستان نمایش «شام خدا حافظی» آمده است: «کلوتید و پییر تصمیم می گیرند بهترین دوستان شان را به صرف شام دعوت کنند و برای آنها شام خدا حافظی تدارک ببینند و از شرشان خلاص شوند تا بتوانند با دوستان جدید آشنا شوند، با ورود آنتوان به این میهمانی اتفاقاتی رخ می دهد که این میهمانی کاملاً تحت تأثیر آن قرار می گیرد.» گفتنی است، پیش فروش روزهای جدید نمایش «شام خدا حافظی» آغاز شده است. **مهرا**

گرفتار شدن برخی اصطلاحات وارداتی به تعریف های اشتباه!

گروتفسکی، کارگردان شاخص تئاتر تجربی در جهان آن را در مدار پژوهش تعریف می کند و تأکید دارد دراماتورژ یک پژوهشگر مسلط بر تئاتر است که برای بهتر شدن اجرا دست به هر نوع پژوهشی خواهد زد، فردی که با تلاش او یک گروه بتوانند در بستر نوآورانه تر و چند سویه تری کارشان را به صحنه بیاورند.

با همین مختصر درمی یابیم اینکه کارگردان یا نویسنده ای در نامگذاری یک اجرا خود را دراماتورژ می شناساند چقدر می تواند دور از واقع باشد. انگار ما هنوز دوست داریم با دارندگی نام ها و نشان ها خود بیشتری نشان دهیم و این خودش نشانه یک خودشیفتگی بیش از اندازه است که نه تنها کمکی به حال اجرا نمی کند بلکه در مدار همان اشکالات احتمالی همچنان باقی مانده است. باید در تمام موارد نفر سومی در برابر نویسنده و کارگردان و حتی دیگر عوامل و عناصر اجرا قرار گرفته باشد که با چالشگری او همه چیز با غریبگری مطمئن تری همراه شود. وگرنه اشکالات ریز و درشت با احتمال بیشتری به کار پیوست خواهند شد. ما نیازمند یک اجرای شسته رفته تر هستیم و باید که همه عوامل از منظر فردی حساس و بادانش به چالش درآمده باشند.

نباید اصطلاحات وارداتی با چنین تعریف های من درآوردی از حقیقت خود دور بمانند و ما را از بیخ و بن با چیزی متفاوت همراه کند. دراماتورژی باید مکمل و کمک حال کارگردان باشد. با اینکه هر کارگردانی نیازمند تحلیل و پژوهشی در حد لازم برای اجرای خود است اما به چالش کشیدن همین نگاه و توانایی خود بهترین انگیزه برای گذر از تردیدها و اشتباه های پیش رو و شاید هم ایستایی های غیر ضروری باشد.

در عرصه تئاترمان برای پیشرفت هر چه بیشتر و در مدار درست قرار گرفتن باید همه چیز بنابر همان استانداردهای جهانی لحاظ شود و کارآمدی در این راه به یقین پیرو رعایت اصول و ویژگی های هر نوع اصطلاح و کارکردی است؛ این بهترین برخورد با سازوکارهای خوب، برای همترازی با تئاتر جهان است.

دراماتورژی از آن دست واژگان و اصطلاحات وارداتی است که هنوز با برگردان فارسی درست و نیز کاربرد دقیق در خدمت تئاتر ما قرار نگرفته است. بیشتر حکم یک پز، ادا و حتی کلمه اضافی را دارد که کارگردانان تئاتر به عنوان خود پیوست می کنند. کافی است به دو سه تعریف عمده کاربردی آن در طول تاریخ نظر بیندازیم تا دریابیم که چقدر این اشتباه می تواند پررنگ شده و فقط در حد یک واژه سنگین و دهن پرکن در خدمت کار قرار بگیرد، بی آنکه حتی از معنای درست و اصالت

وجودی برخوردار باشد.

واژه دراماتورژی را نخستین بار لسینگ در زمان همکاری اش با تئاتر ملی هامبورگ در سال ۱۷۶۷ به کار گرفت. منظور لسینگ از دراماتورژی و شخص دراماتورژ کسی بود که شخصاً به دنبال نمایشنامه مناسب می گردد، آن را ترجمه می کند، در طول تمرینات همواره کنار کارگردان حضور دارد، نظرات خود را به گروه و کارگردان ارائه می دهد و پس از اجرای نمایش هم آن را نقد می کند.

دراماتورژ می تواند به شناسایی، تحلیل و بحث کردن پیرامون تمام جنبه های پروسه آفرینش تئاتر پردازد و این توانایی خود می تواند موجب بحث و فتح باب های جدیدی در مناظرات و مباحثات باشد. توان و کامیابی دراماتورژ در مقام یک میانجی در گفتن ها نشان دهنده این است که توان کارکردی او در آمیختن سویه اندیشگانی و کارکردی، ابزاری است برای پیاده سازی و خلق آن چیز که برشت آن را «تئاتر اپیک» می نامد. برای برشت، دراماتورژ عنصری ضروری است که ایدئولوژی مارکسیستی را با وجه عملی هنر نمایش پیوند می دهد و درواقع عنصری سهولت بخش است که ارتباط دیالکتیک جدیدی را که برشت از آن سخن می گوید ممکن می سازد.

البته دراماتورژی یک تعریف تازه تر از اینها هم دارد که «یرژی

پنجره های
روبه دیوار

رضا آشفته
منتقد

درخواست ۱۳۰ اثر خارجی برای شرکت در جشنواره عروسی تهران - مبارک

بیش از ۱۳۰ اثر نمایشی از ۳۰ کشور مختلف جهان، برای حضور در نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسی تهران-مبارک اعلام آمادگی کرده‌اند. ستاد اجرایی نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسی تهران-مبارک اعلام کرد: در پی انتشار فراخوان جشنواره در سایت یونیمای جهانی، بیش از ۱۳۰ نمایش از ۱۰۰ گروه نمایشگر عروسی بین‌المللی از ۳۰ کشور جهان بدست ستاد جشنواره رسیده است. بیشترین تعداد گروه متقاضی از کشورهای ایتالیا، اسپانیا، بلغارستان، ارمنستان، هند، روسیه، یونان و برزیل بوده‌اند. این گزارش می‌افزاید: پس از انتشار فراخوان جشنواره در سایت یونیمای جهانی به سه زبان، با همکاری امور بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی و همراهی بیش از ۱۰ نفر از نمایشگران عروسی فعال در حوزه بین‌الملل، بیش از ۱۳۰ نمایش، فیلم اثر و تقاضای حضور خود را به ستاد جشنواره ارائه کرده‌اند. ستاد جشنواره در حال بررسی آثار و رایزنی با گروه‌های متقاضی جهت انتخاب بهترین نمایش‌ها برای دعوت به جشنواره با توجه به کیفیت آثار، افزودن جنبه‌های آموزشی و ایجاد تنوع برای مخاطبان نمایش عروسی است.

درخواست ۱۳۰ اثر از ۳۰ کشور برای حضور در جشنواره عروسی

بهار - بیش از ۱۳۰ اثر نمایشی از ۳۰ کشور مختلف جهان، برای حضور در نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسی تهران - مبارک اعلام آمادگی کرده‌اند.

به گزارش بهار ستاد اجرایی نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسی تهران - مبارک اعلام کرد: در پی انتشار فراخوان جشنواره در سایت یونیمای جهانی، بیش از ۱۳۰ نمایش از ۱۰۰ گروه نمایشگر عروسی بین‌المللی از ۳۰ کشور جهان بدست ستاد جشنواره رسیده است.

بیشترین تعداد گروه متقاضی از کشورهای ایتالیا، اسپانیا، بلغارستان، ارمنستان، هند، روسیه، یونان و برزیل بوده‌اند. این گزارش می‌افزاید: پس از انتشار فراخوان جشنواره در سایت یونیمای جهانی به سه زبان، با همکاری امور بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی و همراهی بیش از ۱۰ نفر از نمایشگران عروسی فعال در حوزه بین‌الملل، بیش از ۱۳۰ نمایش، فیلم اثر و تقاضای حضور خود را به ستاد جشنواره ارائه کرده‌اند. ستاد جشنواره در حال بررسی آثار و رایزنی با گروه‌های متقاضی جهت انتخاب بهترین نمایش‌ها برای دعوت به جشنواره با توجه به کیفیت آثار، افزودن جنبه‌های آموزشی و ایجاد تنوع برای مخاطبان نمایش عروسی است.

تاریخ انتشار: دوشنبه ۳۱ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۹

| تئاتر |

| نمایش «شام خداحافظی»
در تماشاخانه ملک |

نمایش «شام خداحافظی» در تماشاخانه ملک از ۲۹ مردادماه اجرای خود را آغاز کرد. به گزارش مهر به نقل از روابط عمومی گروه، نمایش «شام خداحافظی» به کارگردانی شیمه خاسب، اجراهای خود را با حضور هنرمندانی چون بیژن بیرنگ، خسرو احمدی، علیرضا استادی، پویا امینی، المیرا دهقانی، محمد طاهری راد، ویدا جوان، نازنین کیوانی، محمدرضا مالکی، امید علیمردانی، مرتضی امینی تبار، رضا آشفته، شهرزاد افکار و دیگر هنرمندان عرصه تئاتر، سینما و تلویزیون آغاز کرد. در خلاصه داستان نمایش «شام خداحافظی» آمده: کلوتید و پی‌یر تصمیم می‌گیرند بهترین دوستانشان را به صرف شام دعوت کنند و برای آنها شام خداحافظی تدارک ببینند و از شرشان خلاص شوند و...

امروز؛ آخرین مهلت جشنواره تئاتر استانی

دبیر سی و دومین جشنواره تئاتر استان خراسان رضوی، ۳۱ مرداد را آخرین مهلت ثبت نام در سی و دومین جشنواره تئاتر استان اعلام کرد. محمد جهانپا افزود: امیدواریم تا این مهلت مقرر، افرادی که تمایل دارند در جشنواره شرکت کنند، فرم ثبت نام را

پر کنند. پس از این مهلت قانونی، دبیرخانه پذیرای هیچ گروهی نخواهد بود و به لحاظ قانونی جشنواره به مرحله دوم خود که شامل ارزیابی فنی آثار است، می رود. وی بیان کرد: آثار نمایشی تا ۳۰ مهر بازبینی می شود و تا پانزدهم آبان، آثار منتخب برای حضور در سی و دومین جشنواره تئاتر استان خراسان رضوی معرفی خواهند شد. گفتنی است در این هفته، نشست مشورتی دبیر جشنواره امسال با دبیران گذشته جشنواره های استانی دهه ۹۰ در حوزه هنری استان برگزار خواهد شد.

می گیرد...

این خبر در پایان خاطرنشان می کند، پیش فروش روزهای جدید نمایش «شام خداحافظی» به کارگردانی شیمه خاسب آغاز شده و مخاطبان می توانند برای خرید بلیت به سایت تیوال به آدرس www.tiwall.com مراجعه کنند.

آغاز میزبانی تماشاخانه ملک از نمایش «شام خداحافظی»

تجربه کارگردانی اش از حضور، زهرا بحیرایی به عنوان تهیه کننده و بازیگرانی همچون؛ امیر غفارمنش، جوانه دلشاد و امیر کر بلایی زاده بهره می برد. شیمه خاسب در اشاره به خلاصه این داستان اینگونه عنوان می کند: کلوتید و پی یر تصمیم می گیرند بهترین دوستان شان را به صرف شام دعوت کنند و برای آن ها شام خداحافظی تدارک ببینند و از شرشان خلاص شوند تا بتوانند با دوستان جدید آشنا شوند، با ورود آنتوان به این مهمانی اتفاقاتی رخ می دهد که این مهمانی کاملاً تحت تاثیر آن قرار

نمایش «شام خداحافظی» با کارگردانی شیمه خاسب، اجراهای خود را از شب گذشته، با استقبال مخاطبان و حضور هنرمندانی همچون؛ بیژن بیرنگ، خسرو احمدی، علیرضا استادی، پویا امینی، المیرا دهقانی، محمد طاهری راد، ویدا جوان، نازنین کیوانی، محمدرضا مالکی، امید علیمردانی، مرتضی امینی تبار، رضا آشفته، شهروز دل افکار و دیگر هنرمندان عرصه تئاتر، سینما و تلویزیون آغاز کرد. «شام خداحافظی» نوشته مشترک ماتیو دلاپورت و الکساندر دولاپتولیر، با ترجمه شهلا حایری و شیمه خاسب در نخستین

در نشست دوشنبه‌های نقد تئاتر «پیش از کشتن» کار آرش دادگر؛ برگ برنده در دستهای اوست

زاویه دید نویسنده که بازخورد مسائل سیاسی، اجتماعی و فلسفی جامعه مدرن و خصوصاً ایران امروز ما را دارد، به طور هنری و غیر مستقیم و بدون هر گونه شمارزدگی، به شکل دراماتیک نوشتاری را با همکاری با کارگردان که او نیز با زاویه دید خود شکلی را به ما نشان دهد که در ۳۳ صحنه و تابلو را با شخصیت‌پردازی که رنگ و لعاب امروزی دارد اما به تم‌های جهان‌شمولی مانند عدالت، خشونت، دیکتاتوری و آزادی و حقوق مدنی نیز تکیه کرده، او اضافه کرد که بحث کاتارسیس و تزکیه نفس در اجرای آرش دادگر اتفاق می‌افتد ولی نه در پایان نمایش. این نمایش در ارتباط با ژانر نیز تماشاگر را ملق می‌گذارد؛ ملق میان ترازوی به معنای سنتی و کلاسیک آن و کار مدنی که کارگردان با ترفندها و تکنیک‌های خود انجام می‌دهد، بازیگر را وارد شدن به نقش و تماشاگر را از همدان‌پنداری بیرون می‌آورد و تعقل تماشاگر را درگیر می‌کند. از طرفی جملات قصار و کوتاه‌ای که در هر اپیزود و هر بخش از نمایش وجود دارد، وقتی به عنوان گفتگو و تعامل در تقابل با یکدیگر قرار می‌گیرد، تکان‌دهنده است! کاتارسیس‌طلبی در ادامه به تحسین کارگردان به واسطه‌ی مانور و توجه صحیح و مطلوب به عناصری مانند موسیقی و نور و گریم و لباس پرداخت.

آریسو اتفاق‌گویی در مورد نمایش «پیش از کشتن» به بیان این نکته پرداخت که در این اثر مانند آثار سابق آرش دادگر مسأله، انسان است، انسانی که در یک جامعه‌ی فسادآلود و پل‌های پستی می‌زند و در این میان به تعادل و تعادل‌طلبی می‌رسد. این نمایش خردده‌داستان‌هایی می‌بینیم که با زمان بازی می‌کند، زمانی که در نمایش می‌تواند دوار باشد و از طرفی جهان‌های موازی درست کند و هم‌جهت هم نیز باشد. آن خردده‌داستان‌ها نیز به نفع تماشاگر دیده شده که به او آگاهی دهد و یک هشدار دهد که در حال رسیدن به نقطه‌ی دیگر و پریدن به روی شاخه‌ی ناپوی است. در این نمایش به تماشاگر گفته می‌شود که موقعیت‌ها هستند که به تماشاگر احساس همدان‌پنداری می‌دهند، موقعیت‌هایی که امروز هم می‌شود در جامعه و توسط مخاطب اثر مفروض شود. پس زمان در این اثر یک العان شکننده و در عین حال تسبیح‌وار است و نگاه آرش دادگر به زمان، دوسویه است.

جدی بیرون می‌آید و نگاهی دگرگون به مسائل دارد. وجود این که در این یک دهه تمام کارهای ایشان، کارهای قابل‌تأملی بوده و در عین حال تعدای از این آثار بسیار چشم‌گیرتر بوده تا به نمایش «پیش از کشتن» رسیده. در این نمایش‌ها نیز آنچه باعث می‌شود تئاتر ایشان، تئاتر منحصری باشد؛ امضا و سبک متفاوتی است که برای خود برگزیده که اقتباس و دراماتوری از متون کهن، چه آثار یونان باستان و چه متون ویلیام شکسپیر و با حتی رمان‌ها و متون ایرانی است. آشفتگی در ادامه‌ی بحث به صحبت در مورد شیوه‌ی اجرایی و ژانر اثر پرداخت و بیان کرد که نمایش «پیش از کشتن» رویکرد و تأکید بر شیوه‌ی اجرایی پسامدرن دارد. این اثر، تلفیقی از دنیای امروز و دنیای گذشته است و جهان متن از گذشته‌ی دور و عصر دموکراسی می‌آید اما در عین حال و با مینا قرار دادن دموکراسی، واقعیت‌های پیرامون یا تاریخ و اساطیر یونان باستان را به چالش می‌کشد. بازگشت به چنین متونی در قرن ۲۱ و جهان معاصر سبب به چالش کشیدن مسائل پیرامونی توسط ناخودآگاه تماشاگر و مخاطب می‌شود. تلفیق متون گذشته با نگاه امروزی و اضافه نمودن عناصری که سبب تغییر فضا می‌گردد؛ باعث برقراری نسبت‌هایی می‌شود که در جهان امروز تکیه می‌شوند. این قباس، بسیار پیش‌رونده است و ظاهر آن گرایش مستقیم به پیشرفت دارد اما در باطن، گرفتگی‌ها و زحمات بشر را به چالش می‌کشد. این به نمایش گذاشتن معانی در دل متون گذشته که در دنیای امروز نیز تکرارپذیر است و رویکردی درست و نگاهی جهشی است که گذشته را به عنوان راه‌گرای از توقیف‌های موجود برمی‌شمارد. از طرفی این رویکرد پست‌مدرن متن نمایش اینگونه رقم خورده که روال خطی و بوطیقای متون یونان باستان را برهم می‌زند و شکل و شمایل سیال و غیرمتعارف به آن می‌بخشد؛ آغازی که گویی پایان قصه است و نظمی که دیگر موجود نیست و گریزان از روند خطی و رایج شکل روایت است. همین رویکرد در بررسی ژانر نیز حاکم است و از ترازوی اورستیا و با هر بر زدن بخشی از موضوعیت آن، اینجا از طرفی در بستر قتل‌های صورت‌گرفته با نوعی ترازوی مواج‌هیم و با تابلوها که گاه‌آ از پس آنها نوعی استندآپ‌کمدی یا کمدی وحشت برمی‌خیزد به سوی کمدی حرکت می‌کنیم. دلیل این ارجاع به کمدی هم می‌تواند این گونه بیان شود که اساساً کمدی شیوه‌ای است که خود را منحصر به امر قطعی نمی‌کند و از حالت

که او برای خود نیز پست و بلند و بالا و پایین دارد. با وجود این که در این یک دهه تمام کارهای ایشان، کارهای قابل‌تأملی بوده و در عین حال تعدای از این آثار بسیار چشم‌گیرتر بوده تا به نمایش «پیش از کشتن» رسیده. در این نمایش‌ها نیز آنچه باعث می‌شود تئاتر ایشان، تئاتر منحصری باشد؛ امضا و سبک متفاوتی است که برای خود برگزیده که اقتباس و دراماتوری از متون کهن، چه آثار یونان باستان و چه متون ویلیام شکسپیر و با حتی رمان‌ها و متون ایرانی است. آشفتگی در ادامه‌ی بحث به صحبت در مورد شیوه‌ی اجرایی و ژانر اثر پرداخت و بیان کرد که نمایش «پیش از کشتن» رویکرد و تأکید بر شیوه‌ی اجرایی پسامدرن دارد. این اثر، تلفیقی از دنیای امروز و دنیای گذشته است و جهان متن از گذشته‌ی دور و عصر دموکراسی می‌آید اما در عین حال و با مینا قرار دادن دموکراسی، واقعیت‌های پیرامون یا تاریخ و اساطیر یونان باستان را به چالش می‌کشد. بازگشت به چنین متونی در قرن ۲۱ و جهان معاصر سبب به چالش کشیدن مسائل پیرامونی توسط ناخودآگاه تماشاگر و مخاطب می‌شود. تلفیق متون گذشته با نگاه امروزی و اضافه نمودن عناصری که سبب تغییر فضا می‌گردد؛ باعث برقراری نسبت‌هایی می‌شود که در جهان امروز تکیه می‌شوند. این قباس، بسیار پیش‌رونده است و ظاهر آن گرایش مستقیم به پیشرفت دارد اما در باطن، گرفتگی‌ها و زحمات بشر را به چالش می‌کشد. این به نمایش گذاشتن معانی در دل متون گذشته که در دنیای امروز نیز تکرارپذیر است و رویکردی درست و نگاهی جهشی است که گذشته را به عنوان راه‌گرای از توقیف‌های موجود برمی‌شمارد. از طرفی این رویکرد پست‌مدرن متن نمایش اینگونه رقم خورده که روال خطی و بوطیقای متون یونان باستان را برهم می‌زند و شکل و شمایل سیال و غیرمتعارف به آن می‌بخشد؛ آغازی که گویی پایان قصه است و نظمی که دیگر موجود نیست و گریزان از روند خطی و رایج شکل روایت است. همین رویکرد در بررسی ژانر نیز حاکم است و از ترازوی اورستیا و با هر بر زدن بخشی از موضوعیت آن، اینجا از طرفی در بستر قتل‌های صورت‌گرفته با نوعی ترازوی مواج‌هیم و با تابلوها که گاه‌آ از پس آنها نوعی استندآپ‌کمدی یا کمدی وحشت برمی‌خیزد به سوی کمدی حرکت می‌کنیم. دلیل این ارجاع به کمدی هم می‌تواند این گونه بیان شود که اساساً کمدی شیوه‌ای است که خود را منحصر به امر قطعی نمی‌کند و از حالت

عصر آزادی / سرویس فرهنگی: دوشنبه‌های نقد تئاتر کانون ملی منتقدان تئاتر ایران به منظور نقد و بررسی نمایش «پیش از کشتن» با حضور رضا آشفته، منتقد پژوهشگر و مدرس تئاتر، حمید کاکاسلطانی، نویسنده، کارگردان و منتقد تئاتر، آرش دادگر طراح و کارگردان نمایش پیش از کشتن و آریو راقب کیانی منتقد همزمان در پردیس تئاتر شهرزاد روز دوشنبه ۲۴ مرداد برگزار شد. عصرآزادی آنلاین - علی‌رضا نیاکان، در این نشست اعضای این کانون به نقد و بررسی نمایش «پیش از کشتن» پرداختند. همچنین در جلسه نقد و بررسی این اثر، کادر اجرایی و علاقه‌مندان به تئاتر نیز حضور داشتند.

در ابتدای بحث و به عنوان ورودی برای پرداخت به نقد و بررسی اثر و به درخواست رضا آشفته، آرش دادگر، طراح و کارگردان اثر توضیحاتی در مورد این نمایش و جلسه نقد آن ارائه داد. وی به بیان این نکته پرداخت که نگاه به این نوع فرم اجرایی، گونه‌های برخورد متفاوتی به وجود می‌آورد. من همواره پذیرفتم که به اندازه‌ی تمام افراد حاضر در سالن، دیدگاه‌های متفاوتی نیز وجود دارد. منظوری برای هر طرفی که هر تماشاگر داراست وجود دارد و تلاش بر این است که آن مقدار منظوری موجود را ضرب و تقسیم کنیم و کاری کنیم که آشوبی در آن ایجاد شود؛ یا به آن اضافه می‌شود، یا به همان اندازه می‌ماند و یا شاید هم از آن کشته شود. اما هر کس به همان اندازه‌ی خود که در ظرفش داشته‌باشد باید با اثر برخورد کند و ما هم باید به نحوی عمل کنیم که هر تماشاگر با دانایی خودش با نمایش برخورد کند؛ نه این که ما بخواهیم بالاتر از آن دانایی را ارائه دهیم که خاص باشد. تلاش گروه همواره بر این بوده که تماشاگر، عنصر مهم اجرا باشد و او است که تعیین می‌کند و به ما می‌گوید که در چه نقطه‌ای ایستاده‌ایم و باید به چه نقطه‌ای بالاتر حرکت کنیم و یا تاشمان را بیشتر کنیم تا ضعف‌هایمان را در نقطه‌ای هستیم برطرف کنیم.

رضا آشفته درباره‌ی گروه کوانتوم و کارها و فعالیت‌های آرش دادگر بیان کرد که چیزی که در کارنامه‌ی او که از سال ۷۸ آغاز شده برجسته است؛ حضور فرهیخته‌نگرانه‌ی ایشان است. به این دلیل که تئاتر ما در سال‌های اخیر، مسیری منحصر و دیگرگونه را تجربه می‌کنند؛ به این دلیل افرادی مجبور شدند که به ناچار تحت عنوان تئاتر خصوصی به فرمول‌ها و قاعده‌های دیگری تن دهند که خودناخواه می‌تواند آن تعریف تئاتر با اصالت آن را زیر سؤال ببرد. اما تلاش آرش دادگر تا اینجا بر این بوده که مانند سابق تئاتر کار کند و در عین حال تئاترش، یک تئاتر فرهیخته باشد که برای او فرم و محتوا همواره محور و اصل بوده و خوشبختانه تا اینجا نیز از این مسأله تخطی نکرده. اما این مسیر، مسیر دشواری است؛ از این جهت که آن حمایت‌ها برای برخی گروه‌ها وجود ندارد و اگر هم وجود داشته‌باشد، کفاف آن هزینه‌ها را نمی‌دهد. به این دلیل که روز به روز این تورم بالا و بالا می‌رود و صرف هزینه‌ها نیز سنگین‌تر می‌شود و همدی اینها دست به دست هم می‌دهد که یا تولید تئاتر متوقف شود و یا این مسیر با دشواری و سختی طی شود. با این رویکرد می‌توان گفت که برگ برنده یا آرش دادگر است؛ به این واسطه که تبدیل تئاتر کار می‌کند و از نمایش «هملت» یا «شاه‌لیر» تبدیل به یکی از کارگردان‌های قابل‌تأمل‌تر شدند و کارنامه‌ی جدی‌تری را داشتند و به شکل جدی‌تر در جریان تئاتری ما قرار گرفتند و همواره از سوی منتقدان دنبال شدند. در عین حال با مرور کارنامه‌ی ایشان، شاهد این هستیم

تاریخ انتشار: دوشنبه ۳۱ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۹

زندگی ۱۲ ساعته‌ی کودکان در تئاتر

است و فضای باز مجموعه را در اختیار ما قرار داده است. این فضا پایگاه اصلی ما است و بر اساس مختصات همین مکان است که اجراهای گروه شکل می‌گیرند.

کارگردان «آزمایشگاه جنگلی پروفیسور پو آرت» درباره‌ی اثر جدید گروه گفت: یکی از تفاوت‌های بنیادین این نمایش نسبت به آثار قبلی این است که خانواده صرفاً تماشاگر نیست و باید در پروسه‌ی اجرا همکاری کند. دلیل ما هم این بود که خصوصاً در شهر تهران والدین درگیر مسائل کاری هستند و کمتر با فرزندانشان ارتباط دارند، شرایطی را فراهم کنیم تا در پروسه‌ی زمانی طولانی بچه کاملاً در فضای طبیعت و کنار خانواده درگیر اجرا شود. تمام بخش‌های متفاوت این نمایش توسط بچه و خانواده در کنار هم پیش می‌رود. در این نمایش شخصیتی داریم به نام پروفیسور پو آرت که با چند شخصیت دیگر؛ یک طبیعت‌گرد، یک پرندنگر، یک روانشناس و دو هنرمند حوزه‌ی تجسمی نمایش را پیش می‌برد. نکته‌ی مهم این است که هیچ کدام از شخصیت‌های نمایش بازیگر نیستند بلکه متخصص حوزه‌ی خودشان در بخش کودک هستند. بچه‌ها در بخش اول نمایش و در قالب اینکه بچه‌ها به پروفیسور در آزمایشگاه کمک می‌کنند، آموزش می‌بینند. سپس بچه‌ها کمی استراحت می‌کنند و در بخش دوم اجرا، شروع می‌کنند به ساخت نمایش. جالب اینجاست در یکی از اجراها کودکی ۱۲ ساله دوست داشت کارگردان شود و کارگردانی نمایش را برعهده گرفت. بچه‌ها با استفاده از نقاشی، دکور را درست می‌کنند، با یکسری دورریزها، عروسک می‌سازند، بعد نمایشی را در لحظه خلق کردند. در تمام این پروسه ما از خانواده‌ها کمک می‌گیریم و آن‌ها کاملاً در اجرا دخیل هستند. معمولاً در هر اجرا بین ۱۵ الی ۲۰ خانواده حضور دارند. البته اجراهای ما هم آخر هفته برگزار می‌شود تا خانواده‌ها با مشکل مواجه نشوند. ساعت اجرا هم از ۱۱ صبح تا حدود ۷ الی ۸ شب است. درواقع تاکید این پروژه ۱۲ ساعت هنر به‌مثابه‌ی زندگی خانوادگی است.

مشارکت داشته باشد. پیش از اینکه تصمیم بگیریم نمایشی را اجرا کنیم، ابتدا نیازسنجی می‌کنیم تا با مسائل روز و نیازهای کودک آشنا شوم و بر همان اساس نمایشم را آماده کنم. همواره معیار اصلی من مشارکت است، یعنی درواقع تماشاگر باید پیش‌پنده‌ی اجرا باشد و کار چول محور شخصیت انجام شود. اولین کاری که گروه تئاتر «تارنجی» کاملاً به‌صورت مشارکتی اجرا کرد، «انگیزی منگیزی» بود که سال ۱۳۹۶ روی صحنه رفت. در این نمایش مخاطبان آزادانه روی صحنه می‌آمدند. سعی کرده بودیم با مشارکت تماشاگر بر روی صحنه بازی‌هایی را معرفی کنیم که باعث خلاقیت ذهن کودک می‌شوند. درواقع می‌خواستیم در این عصر تکنولوژی و ارتباطات فضاهای مجازی کودک را ترغیب کنیم به سمت بازی‌های قدیمی برود؛ همان بازی‌هایی که هم بدن و هم ذهن را درگیر می‌کردند. گام بعدی ما اجرای نمایش «سیرک ما کو؟» بود؛ این نمایش داستان سارا؛ دختر رئیس سیرک و دلقک را روایت می‌کند. به‌خاطر بازیگوشی دلقک سارا و او و در نتیجه همه‌ی بچه‌ها در جنگل گم شده‌اند و همگی باید در جنگل پیش روند و مسیرشان را پیدا کنند. این نمایش یک اجرای محیطی کودک بود.

وی در ادامه افزود: «سیرک ما کو» اولین همکاری گروه تئاتر «تارنجی» و فرهنگسرای نیاوران بود که این همکاری تا امروز ادامه یافته است. سال گذشته نمایش «یو کایدی در جستجوی گنج» را در باغ فرهنگسرای نیاوران اجرا کردیم. این نمایش هم یک کار مشارکتی بود اما در ساختار نوشتاری نمایشنامه و اجرای اثر تفاوت‌هایی ایجاد کرده بودم و شخصیت یو کایدی را به‌عنوان محافظ طبیعت و محیط‌زیست معرفی کردیم. بسیاری از ایده‌های اجرایی نمایش‌هایمان برگرفته از نکاتی است که سازمان دانش‌آموزی یا پیش‌اهنگی سابق در مدارس به کودکان آموزش می‌دادند؛ نکاتی همچون آموزش مهارت‌های جهت‌یابی، امداد و نجات، گره‌های کاربردی، از روی پل رد شدن و... خوشبختانه فرهنگسرای نیاوران همکاری خوبی با ما داشته

سجاد آقابابایی (نویسنده و کارگردان) با بیان این مطلب که اعتقاد دارد تئاتر مشارکتی برای کودک آموزش مناسب‌تری را به‌همراه دارد، درباره‌ی فعالیت‌های گروه تئاتر «تارنجی» در زمینه‌ی تئاتر محیطی کودک، گفت: یکی از دغدغه‌های همیشگی من این بود که از تئاتر برای کودک به‌نوعی استفاده کنم که خود کودک هم در پروسه‌ی اجرا و هم آموزش مشارکت داشته باشد.

نمایش «آزمایشگاه جنگلی پروفیسور پو آرت» به کارگردانی سجاد آقابابایی مدتی است در محوطه‌ی فرهنگسراسر نیاوران اجرا می‌شود. اجرای این نمایش که محصول مشترک گروه تئاتر تارنجی و موسسه اکومان است، ۱۲ ساعت از زندگی کودک و خانواده را شامل می‌شود. در این مدت کودک به‌همراه خانواده‌اش در طبیعت به کاوش می‌پردازد. شروع این اجرا از خانه‌ی کودک و خانواده‌اش شروع می‌شود و دو بخش اصلی دارد: در بخش اول خانواده و کودک در کنار هم برای روز اجرا ناهار درست می‌کنند و از این پروسه فیلمبرداری می‌شود. ساعت ۱۱ صبح بخش دوم و اصلی این اجرا در فرهنگسرای نیاوران آغاز می‌شود و خانواده و کودک در کنار هم به کاوش و مکاشفه می‌پردازند. درنهایت کودک تجربه‌ی زیسته‌ی خود در زمان اجرا را می‌نویسد و نمایش در خانه‌ی کودک تمام می‌شود. درواقع در پروسه‌ی هشت‌ساعته از صبح تا غروب، در قالب فضای نمایشی بچه‌ها و خانواده باهم درگیر یک کار مشارکتی می‌شوند. این نمایش برای کودکان ۵ تا ۱۲ سال مناسب است.

سجاد آقابابایی؛ نویسنده و کارگردان نمایش با بیان این مطلب که اعتقاد دارد تئاتر مشارکتی برای کودک آموزش مناسب‌تری را به‌همراه دارد، درباره‌ی فعالیت‌های گروه تئاتر «تارنجی» در زمینه‌ی تئاتر محیطی کودک، گفت: یکی از دغدغه‌های همیشگی من این بود که از تئاتر برای کودک به‌نوعی استفاده کنم که خود کودک هم در پروسه‌ی اجرا و هم آموزش

تئاتر

۳۰ کشور متقاضی حضور در جشنواره نمایش عروسکی

بیش از ۱۳۰ اثر نمایشی از ۳۰ کشور مختلف جهان، برای حضور در نوزدهمین جشنواره بین المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک اعلام آمادگی کرده اند. به گزارش همشهری، ستاد اجرایی نوزدهمین جشنواره بین المللی نمایش عروسکی تهران-مبارک اعلام کرد: در پی انتشار فراخوان جشنواره در سایت یونیمای جهانی، بیش از ۱۳۰ نمایش از ۱۰۰ گروه نمایشگر عروسکی بین المللی ۳۰ کشور جهان به دست ستاد جشنواره رسیده است. براساس این گزارش، بیشترین تعداد گروه متقاضی از کشورهای ایتالیا، اسپانیا، بلغارستان، ارمنستان، هند، روسیه، یونان و برزیل بوده اند. این گزارش می افزاید: پس از انتشار فراخوان جشنواره در سایت یونیمای جهانی به ۳ زبان، با همکاری امور بین الملل اداره کل هنرهای نمایشی و همراهی بیش از ۱۰ نفر از نمایشگران عروسکی فعال در حوزه بین الملل، بیش از ۱۳۰ نمایش، فیلم اثر و تقاضای حضور خود را به ستاد جشنواره ارائه کرده اند. ستاد جشنواره در حال بررسی آثار و رایزنی با گروه های متقاضی جهت انتخاب بهترین نمایش ها برای دعوت به جشنواره با توجه به کیفیت آثار، افزودن جنبه های آموزشی و ایجاد تنوع برای مخاطبان نمایش عروسکی است.

کارگاه نمایش

نگاهی دوباره به نمایش «تجربه‌های اخیر»
تجربه رنج تنهایی

پژمان دادخواه

روزنامه‌نگار و منتقد تئاتر

دوره‌گردی به خانه می‌آید و میان او و دختر خانواده ارتباط عاطفی شکل می‌گیرد و حاصل این رابطه نیز یک دختر است... با توجه به تکراری که در این نمایش شاهدیم، آن را می‌توان حاصل تلاش نافرجام انسان‌ها در برقراری رابطه انسانی و عاطفی دانست که در نهایت محتوم به شکست است. در کنار مفاهیم زیادی که در این نمایش وجود دارد، یکی از مفاهیمی که در اینجا خودنمایی می‌کند، مسئله تنهایی است که از اقتضائات عصر جدید و از جمله دردناک‌ترین رنج‌های بشر است. چرا که انسان موجودی است که همواره در پی یافتن دیگری و برقراری رابطه بوده و ذاتا موجودی اجتماعی است. شکل‌های مختلف تنهایی همچون تنهایی میان فردی، تنهایی درون فردی و تنهایی اگزستانسیال در این شخصیت‌ها دیده می‌شود که حاصل شرایط اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، جنگ و ... است که در نهایت به این بحران دامن زده است. شخصیت‌های این نمایش از برقراری رابطه درست ناکام هستند و در تعاملات اجتماعی موفق نیستند و به سمت وسوی تنهایی حرکت می‌کنند و دچار بی‌کسی می‌شوند. مادر، دختران و ... در شکل دیگر، درون خود حس سرگشتگی دارند و به شناخت خود و آگاهی دست نیافته‌اند و به همین دلیل به تنهایی درونی آن‌ها دامن زده و به وجود دیگری وابسته شده و دچار رنج تنهایی و بحران هویت می‌شوند. شکل مینیمالیسم در اجرا و میزانشن‌های تکراری عامدانه به انتقال این مفهوم کمک کرده است. آکسسوار صحنه محدود و بازی‌ها هم بدون اغراق و ساده است که همین سادگی در فرم و اجرا، صورتبخشی و تجسم موفق از مفهوم به ورطه تکرار افتادن، تجربه رنج‌های تکراری و شاید وجهی از انفعال است.

نمایش «تجربه‌های اخیر» به نویسندگی امیررضا کوهستانی و کارگردانی حسین کشفی اصل که در کارگاه نمایش تئاتر شهر اجرا شد، روایتگر روابط انسانی در عصر حاضر است. سال‌هایی که در این متن روایت می‌شود، سال‌های مهمی است، چرا که این قرن پیامدهای مهمی را در زندگی انسانی برجای گذاشته است. در این نمایش شاهد تکرار یکسری رخداد عاطفی و روانی طی سال‌های متمادی هستیم. نمایش با بیان کیفیت رابطه یک زن و مرد شروع شده و این تجربه در نسل‌های بعدی - که از فرزندان این دو هستند - نیز با کمی تغییر جزئی روایت می‌شود. «تجربه‌های اخیر» حکایتگر تجربه‌های انسانی در زمانه‌ای است که مفاهیمی مثل تنهایی، عشق، ارتباط انسانی، مرگ و ... در آن مورد تأمل قرار گرفته است. در این نمایش زمان به سرعت برق و باد می‌گذرد و گذر عمر را طی یک ساعت مشاهده می‌کنیم. شروع نمایش با گفت‌وگوی زن و مردی است که به هم علاقه‌مند هستند و حاصل این رابطه، دو دختر است. پس از گذر چند سال، آن‌ها از هم جدا می‌شوند و مرد، زن را ترک می‌کند. دخترها بزرگ‌شده و از مادر جدا می‌شوند. نامه‌ای برای پدر ارسال می‌کنند و بعد از مدتی مردی با آن نامه برمی‌گردد. او می‌خواهد با یکی از دخترها یا هر دو ازدواج کند. به جنگ می‌رود. با یکی از دخترها ازدواج می‌کند و پس از مرگ آن دختر، با خواهرش ازدواج می‌کند و حاصل یک دختر است. سال‌ها بعد پدر با روانشناس

تاریخ انتشار: دوشنبه ۳۱ مرداد ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۳۹

تضمینی برای اجرای عمومی آثار شرکت کننده در تئاتر فجر وجود دارد؟

محمدرضا عطایی فر کارگردان تئاتر وضعیت حضور آثار در چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر را مبهم دانست و تأکید کرد مشخص نیست تضمینی برای اجرای عمومی آثار جشنواره وجود دارد یا نه.

محمدرضا عطایی فر کارگردان تئاتر که در سال جاری تولید و اجرای نمایش «سراط» را در برنامه خود دارد، درباره وضعیت مبهمی که برای شرکت در چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر وجود دارد و اینکه آیا تضمینی برای اجرای عمومی آثار شرکت کننده در جشنواره هست یا نه، به خبرنگار مهر گفت: سال گذشته در پیک کرونا و اوج تعطیلی ها با نمایش «کنسرت تئاتر مرگ گرم» بعد از چندین بار تعطیل شدن در سالن قشقایی روی صحنه رفتیم. بیش از ۳۰ اجرا داشتیم که تمامی بلیت ها پیش فروش شد و بعد از چندین بار تمدید و ۲ اجرایی شدن بالاخره در خرداد به پایان اجراها رسیدیم.

وی یادآور شد: از آنجایی که نمایش «کنسرت تئاتر مرگ گرم» با استقبال مخاطبان روبرو شده بود بسیاری از سالن های خصوصی دنبال اجرای مجدد و همکاری با ما بودند اما به پیشنهاد مدیران وقت تئاتری قرار شد در جشنواره تئاتر فجر و در بخش مسابقه اثر را اجرا کنیم. بعد از مدتی از بنده خواسته شد تا به جای نمایش «کنسرت تئاتر مرگ گرم»، نمایش جدیدی برای جشنواره تئاتر فجر آماده کنم و وقتی علت را جویا شدم دلایلی مصلحتی مطرح شد. به همین خاطر مجبور شدم نمایش «پاستیل زرد» را برای جشنواره تئاتر فجر با سختی های خاص تمرین، آماده کنم و نمایش برای جشنواره انتخاب شد. عجیب آن جا بود که ما گفتند شما نمی توانید در بخش مسابقه جشنواره شرکت کنید زیرا هنوز «پاستیل زرد» اجرای عمومی نرفته و این خلاف قوانین جشنواره است. در نهایت ما به دلایل مصلحتی سلاخی شدیم.

عطایی فر با اشاره به اینکه تصمیم گیری برای اجرای نمایش «سراط» در شرایط فعلی سخت و مبهم است، متذکر شد: حالا نمی دانیم نمایش «سراط» را که با عشق و امید آماده کرده ایم، اگر اجرا برویم می توانیم در جشنواره تئاتر فجر باشیم یا خیر و اگر اجرا نرویم چگونه؟ آیا بعد از جشنواره فجر تضمینی برای اجرای عموم هست یا خیر؟ اگر در جشنواره مقاومت باشیم می توانیم در بخش مسابقه فجر شرکت کنیم یا خیر؟ اگر بخواهیم در جشنواره تئاتر فجر باشیم آیا می توانیم در جشنواره تئاتر مقاومت شرکت کنیم یا خیر؟ و ده ها سوال دیگر که نمی دانم کسی جوابگو هست یا خیر.

این کارگردان تئاتر در پایان سخنان خود، تصریح کرد: از مدیران قبل که حتی از ترس ویروس کرونا به سالن نمایش ما نیامدند و برای یک تشویق خشک و خالی هنرمندانی که در پیک کرونا توانستند نزدیک به ۴۰ شب تمامی بلیت های کار را پیش فروش کنند دیگر گله ای نداریم اما از مدیران وقت اداره کل هنرهای نمایشی و جشنواره تئاتر فجر تقاضا داریم فقط در این شرایط سخت معیشتی که هنرمند تئاتر هیچ گونه درآمدی از هیچ منبعی ندارد لطفاً اگر کمکی برای تولیدات ما نمی کنید لااقل با شفاف سازی و همیاری و همکاری بیشتر، این عرق ریزان فرهنگی را ارج نهید.

کدام کشورها متقاضی جشنواره عروسی تهران - مبارک هستند؟

بیش از ۱۳۰ اثر نمایشی از ۳۰ کشور مختلف جهان، برای حضور در نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسی تهران-مبارک اعلام آمادگی کرده‌اند. ستاد اجرایی نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسی تهران-مبارک اعلام کرد: در پی انتشار فراخوان جشنواره در سایت یونیمای جهانی، بیش از ۱۳۰ نمایش از ۱۰۰ گروه نمایشگر عروسی بین‌المللی از ۳۰ کشور جهان بدست ستاد جشنواره رسیده است. براساس این گزارش، بیشترین تعداد گروه متقاضی از کشورهای ایتالیا، اسپانیا، بلغارستان، ارمنستان، هند، روسیه، یونان و برزیل بوده‌اند. این گزارش می‌افزاید: پس از انتشار فراخوان جشنواره در سایت یونیمای جهانی به سه زبان، با همکاری امور بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی و همراهی بیش از ۱۰ نفر از نمایشگران عروسی فعال در حوزه بین‌الملل، بیش از ۱۳۰ نمایش، فیلم اثر و تقاضای حضور خود را به ستاد جشنواره ارائه کرده‌اند. ستاد جشنواره در حال بررسی آثار و رایزنی با گروه‌های متقاضی جهت انتخاب بهترین نمایش‌ها برای دعوت به جشنواره با توجه به کیفیت آثار، افزودن جنبه‌های آموزشی و ایجاد تنوع برای مخاطبان نمایش عروسی است.